

Rachel Renée Russell

PRIETRANKOS dienoraštis

Alma littera

Ne itin
puikios
TV žvaigždės
istorija

ŠEŠTADIENIS, KOVO 1

VAJE! Aš vis dar negaliu patikėti tuo, kas vakar nutiko! Net TRYS absoliučiai fantastiški, visiškai neįmanomi, neįtikėtinai geri, pritrenkiančiai nuostabūs dalykai!

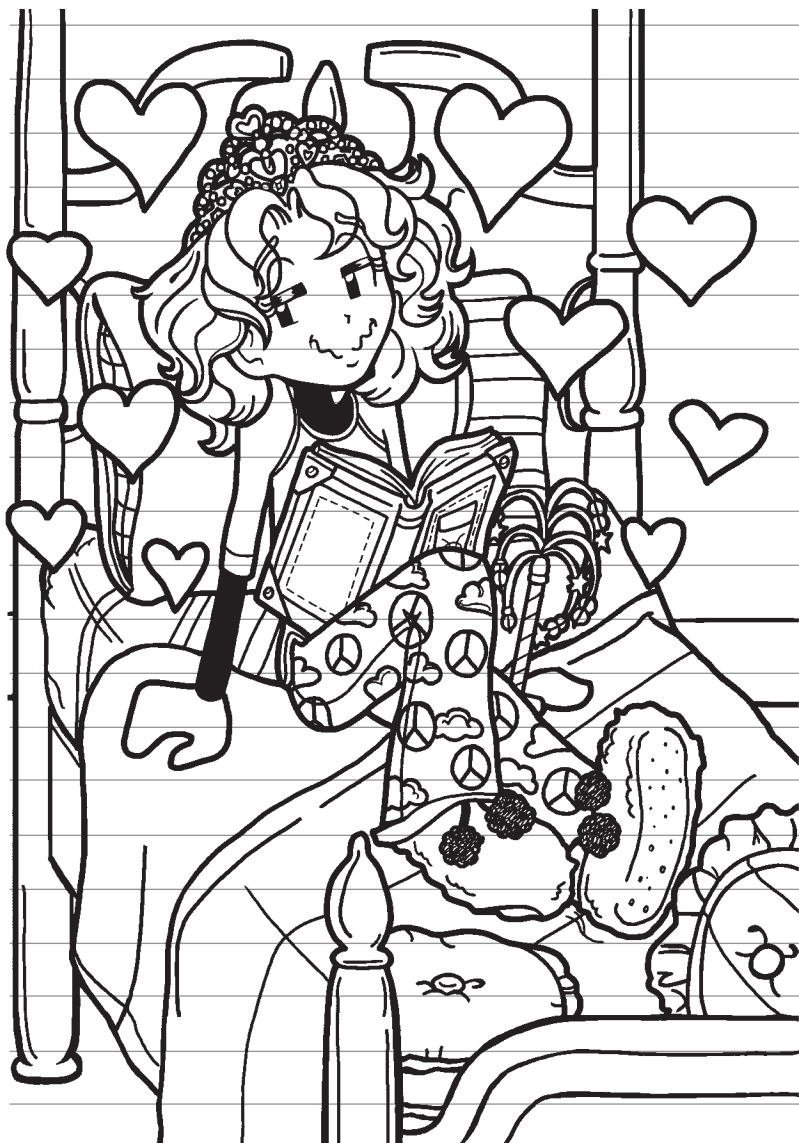
Pirmas absoliučiai fantastiškas, visiškai neįmanomas, neįtikėtinai geras, pritrenkiančiai nuostabus dalykas: AŠ VIS DĖLTO NUĖJAU Į VALENTINO DIENOS ŠIRDŽIŲ ŠOKIUS 😊! VALIOOO!

Taigi! Į juos mergaitės kviečia berniukus. Ir paskutinę akimirką aš šiaip taip susiėmiau ir IŠDRĮSAU pakviesti savo meilę – Brendoną!

Antras absoliučiai fantastiškas, visiškai neįmanomas, neįtikėtinai geras, pritrenkiančiai nuostabus dalykas: AŠ TAPAU ŠIRDŽIŲ PRINCESE 😊! VALIOOOO!

Nė pati ligi šiol nesuprantu, kaip TAI nutiko. Tačiau nutiko! Ir aš netgi turiu įrodymą – KARŪNĄ!

AŠ VIS DAR SU SPINDINČIA VAKARYKŠTE
KARŪNA!

Ir pagaliau – pats NUOSTABIAUSIAS dalykas
PASAULYJE!

JĖGAAAAAA!!!

Trečias absoliučiai fantastiškas, visiškai neįmanomas,
neįtikėtinai geras, pritrenkiančiai nuostabus daly-
kas: PER PASKUTINĮ TO ROMANTIŠKO, TOBULO,
PASAKIŠKO VAKARO ŠOKĮ MUDU SU BRENDONU...

Oi! Pala! Ar čia ne mano telefonas skamba?!

TAIP! Jis TIKRAI skamba!

Oi! O gal čia...

BRENDONAS! 😊!!!

(Žiūriu skambintojo numerį...)

NE! Skambina NE Brendonas.

PALA! VAJETAU! Negali būti, kad...

Tai pats **ĮŽYMIANUSIAS** TV prodiuseris **VISATOJE!** Be to, jis veda mano **MĖGSTAMIAUSIĄ** TV laidą – realybės šou apie talentingų naujokų stovyklą, kuri vadinasi...

15 Minučių
ŠLOVĖS

VALI0000 ☺!

Aš būtinai turiu atsiliepti!

Man šią savaitę pavasario atostogos ir į mokyklą eiti nereikia. Todėl tikrai dar spėsiu viską aprašyti...

VĒLIAU! ☺!

SEKMADIENIS, KOVO 2

Oi! Tas šeštadienio vakaras buvo tikras KOŠMARAS!
Viskas taip baisu, kad net rašant apie tai mane
pila šaltas prakaitas, o prisiminusi vis dar negaliu
atsigauti.

AAAAAAA! Taip, čia aš rėkiu! Atsiprašau! Reikia.
Nustoti. Klykti! Kaip nors...

Neįtikėtina, į kokį BE-PRO-TIŠ-KĄ jovalą aš
ŠĮKART įsivėliau!

Įdomu, o KALĖJIME leidžia rašyti dienoraštį? Mat
netrukus galiu ten atsidurti. BE JUOKO! Mane rim-
tai ketino areštuoti ☹! Tačiau šita mergiotė lengvai
nepasiduoda!

Taigi aš pirmiausia ėmiau svarstyti, ar pavyktų išlįsti
pro langą, užsiropšti ant sprindžio platumo atbrailos,
pirštų galais užsikabinti už karnizo, o tada jau liuk-
telėti iš penkto aukšto ant žemės... ir NEIŠTIKŠTI
per visą mašinų aikštelę!

Hmm?!

Greičiausiai... NE ☹!

Negana to, mano geriausios draugės, Chloja ir Zoję, irgi vos išvengė arešto. Ir dėl visko kalta AŠ!

Aš tikra PABAISA! Nenustebsiu, jei jos IŠMES mane iš DRAUGŲ feisbuke!

Ak, ir KAM aš jas įveliau į tokią KOŠĘ!

Taigi šeštadienį ryte, kai ramiausiai rašiau dienoraštį, staiga suskambo mano telefonas...

– Sveika, Nike! Turiu puikių naujienų! Šiandien esu jūsų mieste kartu su naująja savo grupe – „BLOGIUKAIS“! Labai norėčiau su tavim susitikti ir aptarti, kokiomis sąlygomis įrašysime jūsų grupės dainą – „Prietrankų himną“. Visa bėda, kad netrukus turiu vykti į pasaulinį turnė. Todėl galime susitikti tiktai ŠIVAKAR. Kitaip susitikimą teks atidėti dar septyniems mėnesiams, nes anksčiau neturėsiu laiko. Sakyk, ar negalėtum šįvakar ateiti į „Blogiukų“ koncertą?

– Vaje! Pone Čeisi! Na, žinoma, mielai! Visa bėda, kad bilietus į tą koncertą išpardavė dar prieš kelis mėnesius – išgraibstė per dešimt minučių! Dvi mano bičiulės per naktį stovėjo eilėje ir VIS TIEK negavo!

- A, čia ne bėda! Paliksiu tau tris kvietimus į užkulius, galėsi atsivesti dar porą savo grupės narių. Reikės tik pasiimti kvietimus prie kasos langelio. Sutarta?

Na, šitai išgirdusi aš jau visai SUSILEIDAU! Tiesą sakant, ko neapalpa...

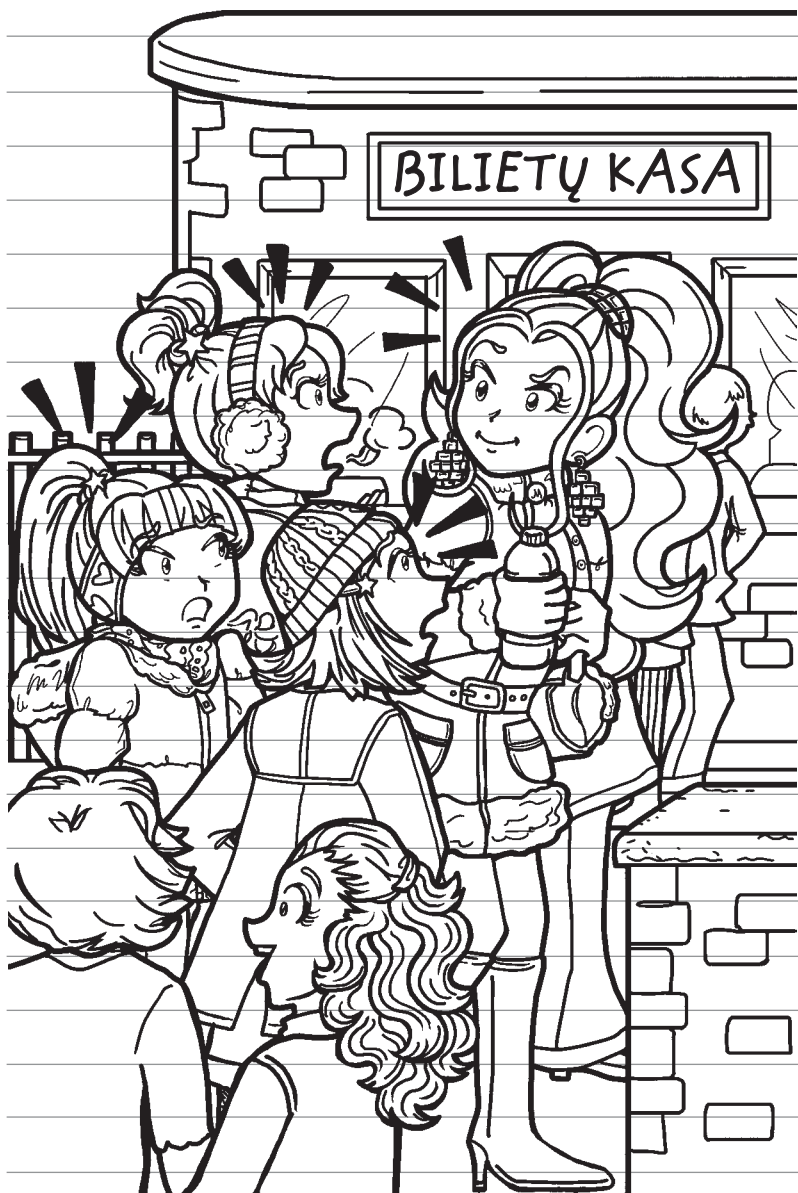
- Kvietimai į užkulius?! FANTASTIKA! Ačiū, pone Čeisi! Susitiksim ŠIVAKAR!

Negalėjau patikėti savo ausimis! Mano grupė „Deja, kol kas dar nežinau“ sudarys sutartį dainai įrašyti! Vos baigusi pokalbį, iškart paskambinau Chlojai ir Zojei paklausti, ar jos nenorėtų eiti į koncertą.

Abiejų atsakymas buvo vienodas: „VALI0000!“ 😊!

Visos trys sutarėme, kad tai bus pats šauniausias dalykas nuo pat... hm... vakar dienos!

Atejusios prie arenos, atsistojome į eilę drauge su TŪKSTANČIAIS nekantraujančių gerbėjų. Tik NIEKAIP neatspėsit, ką netyčia susitikome eidamos prie kasos langelio...

MAKENŽĖ ☹!!!

Aišku, ji irgi nustebo MUS išvydusi!

– Vaje! O ką JŪS čia veikiat, nevykėlės? – sušnypštė, iš pasišlykštėjimo suraukusi nosį, tarsi mes būtume kokios... apgailėtinos kirmėlės... ištiktos baisingos trydos priepuolio... ar panašiai.

– Atėjom į koncertą! O ko gi dar? – atšoviau lyg niekur nieko.

– Na, tai smagus jums vakaro pačiose pigiausiose ir prasčiausiose vietose! O man pavyko nukauti bilietus PIRMOJOJE EILĖJE! Jei „Blogiukai“ kartais nulipty nuo scenos, perduosiu jiems jūsų linkėjimus. O gal ir NE! – išsišiepė Makenzė.

O tada labai jau iš lėėėėto pamojavo mums prieš nosis savo bilietais – tarsi tai būtų kokie švieži šokoladiniai keksiukai su daugybe pagardų.

Tačiau aš lyg niekur nieko išspitrejau į jos mažas lyg sagutės akis.

– Ką gi, draugužė! Smagus tau vakaro pirmojoje eilėje, nes MES tai drožiam į UŽKULISIUS! – pareiškiau.